

Sygn. akt VI Gz 230/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Beata Hass-Kloc**

Sędziowie: **SO Anna Harmata**

SO Barbara Frankowska (spr.)

Protokolant: asystent Łukasz Guzek

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) Sp. z o. o. w K.**

przeciwko: **J. J.**

o **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego
w K. V Wydziału Gospodarczego z dnia 18 lutego 2014 r., sygn. akt V GC 35/13

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zabezpieczenie powództwa wytoczonego przeciwko J. J. poprzez wpis hipoteki przymusowej na udziale pozwanej w nieruchomości lokalowej objętej księgą wieczystą (...) na kwotę 20 339,14 zł.

Uzasadniając swój wniosek powód wskazał, iż postępowanie przez niego zainicjowane przedłuża się, natomiast on pozyskał wiedzę iż przeciwko pozwanej prowadzone są liczne egzekucje komornicze, w tym z przedmiotowej nieruchomości. Dodatkowo wskazał że zaproponowany przez niego sposób zabezpieczenia roszczenia nie skutkuje dla pozwanej odczuwalnym obciążeniem, sprowadza się bowiem do ujawnienia prawa w księdze wieczystej, nie ograniczając możliwości dysponowania nieruchomością.

Sąd Rejonowy w Krośnie postanowieniem z dnia 18 lutego 2014 zabezpieczył powództwo poprzez obciążenie hipoteką przymusową do kwoty 20.339,14 zł udziału pozwanej J. J. w nieruchomości lokalowej położonej w J. przy ulicy (...), nr lokalu IV, dla której Sąd Rejonowy w Jaśle prowadzi księgę wieczystą (...), na rzecz powoda.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż w świetle materiałów zalegających w aktach sprawy roszczenie powoda należy uznać za wiarygodne i uprawdopodobnione. Natomiast interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w pełni uzasadniają okoliczności powołane we wniosku oraz dołączone do niego dokumenty. Sąd Rejonowy zauważył, iż toczące się przeciwko pozwanej postępowania sądowe, a także trwające postępowania egzekucyjne skierowane przeciwko J. J., niewątpliwie powodują obawę, iż brak zabezpieczenia mógłby uniemożliwić

lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia oraz osiągnięcie celu postępowania jakim jest zaspokojenie roszczeń dochodzonych przedmiotowym pozwem. Ponadto Sąd Rejonowy dodał, iż sposób zabezpieczenia roszczenia spełnia wymogi, o których mowa w art. 730¹ § 3 k.p.c. nie obciążając zanadto strony pozwanej.

Pozwana wniosła zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając go w całości oraz domagając się jego zmiany i oddalenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Krośnie

Zaskarżonemu orzeczeniu pozwana zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę postanowienia, mający wpływ na treść zapadłego postanowienia poprzez mylne przyjęcie, że takowe zabezpieczenie jest potrzebne.

W uzasadnieniu zażalenia pozwana wskazała, że powód jest w posiadaniu towaru oraz ruchomości, które przejął w chwili rozwiązywania umowy najmu. Żądał ich pozostawienia m.in. w celu zabezpieczenia dalszych roszczeń. Powód czerpał cały czas korzyść z tego i na dzień dzisiejszy jest w posiadaniu przedmiotów przewyższających wartość roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 730¹ k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (§ 1), przy czym interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (§ 2). Dla zabezpieczenia koniecznym jest więc kumulatywne spełnienie zarówno przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia jak i uprawdopodobnienia interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego - Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że powód zawartymi w pozwie twierdzeniami popartymi dołączonymi dowodami z dokumentów uprawdopodobnił swoje roszczenie. Spełniona tym samym została pierwsza z przesłanek opisanych w art. 730¹ § 1 k.p.c. Żądając udzielenia zabezpieczenia uprawniony zobligowany jest jednak nadto do wykazania swego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Jak już wcześniej wskazano interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Przyczynami zagrażającymi w poważnym stopniu osiągnięciem celów postępowania w sprawie jest zła kondycja finansowa pozwanej, która przejawia się w fakcie prowadzenia przeciwko niej licznych egzekucji komorniczych czego pozwana w zażaleniu nie kwestionuje. Z załączonych przez powoda do wniosku o zabezpieczenie dokumentów zawierających informację o treści ksiąg wieczystych (...) jasno wynika iż z należących do pozwanej udziałów w nieruchomościach dla których prowadzone są niniejsze księgi wieczyste prowadzone są egzekucje komornicze KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...), KM (...). Są to postępowania egzekucyjne wdrażane przeciwko pozwanej na przestrzeni lat 2010-2013.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy podziela zdanie Sądu Rejonowego, iż trwające postępowania egzekucyjne czynią uzasadnionym twierdzenie, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Natomiast twierdzenia skarżącej, że zatrzymane przez powoda rzeczy, znajdujące się w lokalu, znacznie przewyższają wartość roszczenia są zupełnie gołosłowne.

Dlatego też Sąd Okręgowy uznał, iż powód udowodnił interes prawny do uzyskania zabezpieczenia powództwa.

W kontekście powyższych rozważań Sąd Okręgowy uznał zarzuty zażalenia za niezasadne, zaś zaskarżone postanowienie za odpowiadające prawu. Dlatego też - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – zażalenie w całości oddalił, o czym orzekł w sentencji postanowienia.